

телно, нейното приближаване е доста обезпокоително, но като се има предъ видъ, че диаметъра му едва достига 400 километри, той не би могълъ да направи нищо друго на земното кълбо, освенъ едно първостепенно землетресение. Въроятността, обаче, отъ една такава нежелана срѣща е много малка и не би трѣбвало да ни тревожи.

Напротивъ, съ своето голѣмо приближаване до земята, Еросъ е далъ възможность на астрономитѣ да опредѣлятъ по точно нѣкои небесни разстояния.

За произхода на Астероидитѣ има две предположения. Първото отъ тѣхъ е, че пръстенътъ, отъ който е щѣла да се образува планетата между Марсъ и Юпитеръ, не е могълъ да се събере въ едно кълбо, а се е раздробилъ на множество кжсове. Всичката тази раздробена материя, обаче, е запазила своето първоначално движение, въпрѣки че се е разпротрѣла въ единъ поясъ около 400 милиона километри широкъ.

Второто предположение е, че още въ незапомнени времена—може би по времето, когато се е образувала земята—тази планета е претърпѣла нѣкоя страхотна небесна катастрофа, вследствие на което се е разпаднала на множество пращинки, запазили сжщата посока на въртене около слънцето, както дотогавашната планета.

Първото отъ тѣзи две предположения, като че ли е по-върно. Ако, обаче, се приеме, че тази планета се е раздробила вследствие голѣмата си центробѣжна сила, то въроятността за второто предположение нараства.

Юпитеръ

Това е най-голѣмата планета отъ слънчевата система. Нейниятъ диаметъръ е равенъ кръгло на